Star Magazine

Jaargang 17, nummer 61, december 2010

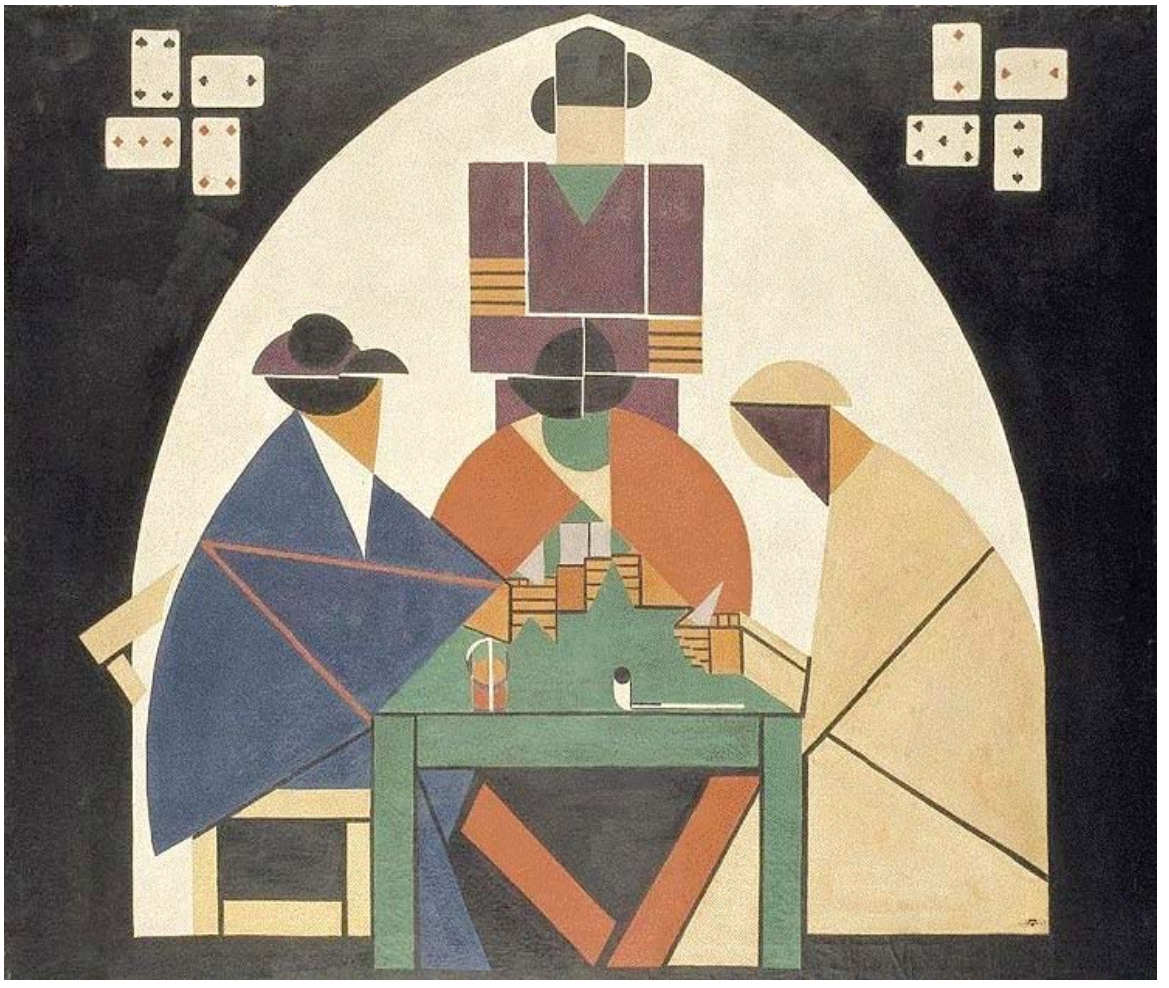

Van de redactie

Geen halsbrekende toeren van ons eerste team afgelopen seizoen, wel een paar fraaie successen in de hoofdklasse en 2e divisie. Star 10 werd kampioen en promoveerde naar de 2e divisie; Star 6 werd daar kampioen en ging dus naar de 1e divisie. De top van Star wordt steeds groter en sterker. We houden nog maar met moeite twee teams in de eerste klasse en drie in de hoofdklasse in stand. Als je de historie van Star napluist is dat niet zo opmerkelijk: de club heeft in haar hele bestaan van inmiddels meer dan pensioen-gerechtigde leeftijd altijd de hoogste kwaliteit nagestreefd, niet in het minst in z'n interne organisatie. Ed Franken heeft die geschiedenis vastgelegd in een kroniek zonder dat die geschiedschrijving wordt. Een indrukwekkend relaas van aansprekende feiten, data, foto's, uitslagen, prijzen en kampioenschappen. En van feesten natuurlijk. Petje af, het was monnikenwerk.

Iemand die deze geschiedenis ook levend houdt en nog iedere week op de club zijn kunsten vertoont is Jules van Ogtrop, die weer eens de acrobatie van een van Star's geniaalste oud-leden in de *spotlights* zet: Bas Pientermans. Onze eigen Utrechtse Zia.

Tijd voor herfstige verhalen. Op een kille, winderige novemberavond bij Star kwam Dennis Kruis, lekker warm aan de bar, met een herinnering. Hij was voor het eerst in de MK beland en kreeg het ene pak slaag na de andere. Tot hij met 16-14 van een gerenommeerd team won. Na afloop stak hij zijn hand uit naar de tegenstanders en zei: 'Gefeliciteerd!' 'Hoezo gefeliciteerd, je hebt gewonnen!' 'Ik ben nou eenmaal niet anders gewend', zei Dennis bescheiden. Andere Dennis (Stuurman) beschrijft in het nazomerse Koning Pinguïn zijn zegetocht naar de mooiste eretitel van de club. Ziet u hem al gaan op die tocht?

Het jonge grut van de club zat een aantal weken in de VS om mee te doen aan de open WK. Een verslag van een van de pups, Tim Verbeek. Ook het Nederlandse damesteam deed mee, zowel in de viertallen als in de paren. Marion Michielsen liet in een interview in de Volkskrant weten, dat ze in een gesponsord team meespeelde. En passant roerde ze in dat interview de hoge gemiddelde leeftijd van bridgers aan, en wees ze op de vaak onheuse manier waarop echtparen met elkaar omgaan aan tafel. Had ze het verhaal van Jules toevallig al gelezen? En is haar kritiek terecht? Wij nodigen Marion uit haar standpunt te verdedigen in dit blad. Ze kwam wel ver met haar Zweedse partner. Maar onze oranje dames nog verder, onderweg afrekenend met het 'brutaaltje'. Lees het verslag van Hans Kelder, exclusief voor Star Magazine.

Tot slot een impressie van de viertallentraining Tweede Divisie door Felix Ophorst en een nieuwe bijdrage van Tim Verbeek aan een reeks artikelen over ethiek. Dit keer over fatsoen aan tafel. Daar kunnen we het niet vaak genoeg over hebben.

Colofon

hoofdredacteur:	Peter Bosman
eindredacteur:	Felix Ophorst
redactie:	Henk van Doren
	Tim Verbeek
opmaak:	Sandra Fossen
druk:	Hans Verboom jr.
fotografie:	Louk Herber

Aan dit nummer werkten mee:

Hans Kelder
Jules van Ogtrop
Dennis Stuurman

Star Magazine is een uitgave van Bridgeclub Star te Utrecht. Het magazine verschijnt twee maal per seizoen en, met enkele rubrieken, wekelijks op de website van de club.

www.bcstar.nl

In dit nummer:

Het bijgeloof van B.P.	Jules van Ogtrop	pagina 5
Koning Pinguïn	Dennis Stuurman	pagina 8
Zilver met een gouden randje	Hans Kelder	pagina 13
Een grote teleurstelling	Tim Verbeek	pagina 16
Training tweede divisieteams	Felix Ophorst	pagina 20
Fatsoen	Tim Verbeek	pagina 22

Bij de cover: Theo van Doesburg maakte het schilderij De Kaartspelers in 1916/1917. Je zou het een voorstudie kunnen noemen bij de ontwikkeling van de typische beeldtaal van De Stijl (met ook Piet Mondriaan).

Meer schilders lieten zich inspireren door het kaartspel zoals hierboven Jan Lievens.

Het bijgeloof van B.P.

Door Jules van Ogtrop

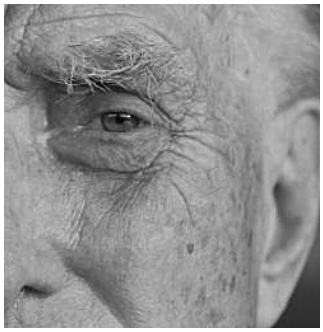

Toen ik tijdens het viertallentiernooi van Deauville de speelzaal binnenging, zag ik Bas Pientermans zitten met een gezicht als een oorwurm. Hij wenkte mij en mompelde: "Kom alsjeblieft achter me zitten. Misschien brengt me dat wat mazzel. Het gaat allerbelazerds. Ik had nog beter met jou kunnen spelen. Als het even meezit kan je weer zo'n stom stukje over me schrijven." Hij was gekoppeld aan een mij onbekende Fransman en moest het opnemen tegen een, zoals later zou blijken, verbeten Frans echtpaar, dat mij met argwanende blikken zat te beloeren. Ik vroeg netjes toestemming om plaats te nemen. Die kreeg ik onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat Bas en ik geen woord Nederlands zouden wisselen. De wedstrijd omvatte 16 spellen waarvan er inmiddels 11 waren afgewerkt.

12. W/NZ

	♠ AV752 ♥ 53 ♦ H5 ♣ A853	
♠ H103 ♥ 10862 ♦ A103 ♣ HV10	N W O Z	♠ B94 ♥ V7 ♦ V6 ♣ B97642
	Bas ♠ 86 ♥ AHB94 ♦ B98742 ♣ -	

west	noord	oost	zuid
1♣	1♠	2♣	2♦
pas	2SA	pas	3♥
pas	4♦	pas	5♦
pas	pas	pas	

Tegen dit aangetrokken contract startte Madame met ♣H. Bas liet op tafel een kleine klaveren leggen en troefde in de hand. Kleine ruiten voor de heer en ruiten terug voor de vrouw van Monsieur. Deze speelde weer klaveren, getroefd door Bas. Met schoppen naar de vrouw en harten naar ♥B. Schoppen naar de aas en schoppen vrijgetroefd. ♥A na waaronder de vrouw viel. Hij vervolgde met ♦B voor de aas van Madame. Deze zag ♣A en twee vrije schoppen op tafel liggen en kwam dus harten na, in de vork van Bas die de rest claimde.
De grap van dit spel is dat ♣A niet genomen mag worden en zelfs nooit gemaakt wordt, maar moet dienen als dreigende entree voor de vrije schoppen. "Het werkt", constateerde Bas verheugd, doelend op mijn stimulerende aanwezigheid, maar toen hij de boze blikken van het echtpaar zag, corrigeerde hij snel met: "Il travaille."

13. N/Allen

	♠ 10853 ♥ VB107 ♦ 876 ♣ 63	
♠ H2 ♥ 983 ♦ VB103 ♣ V1087	N W O Z	♠ 6 ♥ H542 ♦ H94 ♣ HB952
	Bas ♠ AVB974 ♥ A6 ♦ A52 ♣ A4	

west	noord	oost	zuid
-	pas	pas	4♠
pas	pas	pas	

Later heb ik aan Bas gevraagd waarom hij meteen 4♠ bood en eventuele slemkansen negeerde. Zijn antwoord was verrassend. "Tot nu toe had Monsieur altijd even nagedacht voordat hij paste als hij niets in zijn handen had. Nu paste hij prompt; dus hij had wat."

Madame kwam uit met ♦V die Bas meteen nam. Zonder aarzelen legde hij ♠V op tafel, hetgeen Madame voor een levensgroot dilemma zette.

Had haar man misschien ♠A sec? Na rijp beraad speelde ze klein bij. Onder de volgende ♠A viel de heer. Harten aas en harten na. Later kon op de hoge harten de verliezende klaveren weg.

De hel brak los. Monsieur sleurde zijn vrouw bijna over de tafel. Omdat ze er bepaald aantrekkelijk uitzag nam Bas het voor haar op. In gebrekkig Frans duidde hij uit dat als ♠V met de heer wordt gedekt hij op tafel met troef 10-8-5 tegenover 9-7-4 drie entrees heeft voor de hartensnit, het vrijtroeven en het incasseren van de hoge harten. Had hij eerst ♠A gespeeld dan had hij op tafel slechts twee entrees en was het contract onmaakbaar. Van Madame kreeg hij een dankbare glimlach en van Monsieur een woedende grom.

14. O/Niem

♠ 74
♥ V9632
♦ AV74
♣ 63

♠ -	N	♠ VB985
♥ H75	W O	♥ 104
♦ B63	Z	♦ 98
♣ AHB8742		♣ V1095

Bas
♠ AH10632
♥ AB8
♦ H1052
♣ -

west	noord	oost	zuid
-	-	pas	1♠
3♣	dbl	4♣	4♠
pas	pas	dbl	pas
pas	pas		

‘Ze was niet zo lief als ze eruit zag...’

Madame startte met ♣A, door Bas getroefd. Hij stak over naar ♦V en sneed op ♥H zonder succes. Madame speelde weer klaveren die Bas troefde. Hij incasseerde ♥A en speelde een ruiten naar de aas. ♥V werd door oost getroefd. Monsieur wilde niet in de dubbele renonce terugkomen en koos voor ♠V, genomen met ♠A. Ruiten heer werd door oost getroefd, waarna de situatie als volgt was:

♠ 7
♥ 96
♦ 7
♣ -

♠ -	N	♠ B9
♥ -	W O	♥ -
♦ -	Z	♦ -
♣ HB87		♣ V10

♠ H106
♥ -
♦ 10
♣ -

Monsieur legde ♣V op tafel. Bas troefde met ♠6 en troefde over met de zeven op tafel. Op ♥9 had oost geen verweer. Nu was het de beurt aan Madame om van leer te trekken. Nog nooit in haar leven had ze zo’n stom doublet en tegenspel meegemaakt. Daarbij bleek duidelijk dat ze echt niet zo lief was als ze er uitzag.

15. Z/NZ

♠ H9
♥ 10652
♦ A106
♣ 7654

♠ 87632	N	♠ A1054
♥ HB83	W O	♥ 7
♦ 8	Z	♦ HVB5
♣ HV2		♣ AB103

Bas
♠ VB
♥ AV94
♦ 97432
♣ 98

west	noord	oost	zuid
-	-	-	pas
pas	pas	1♣	pas
1♠	pas	3♠	pas
4♠	pas	pas	pas

Noord kwam uit met ♥2. Bas nam met de aas en ging (zeer ongebruikelijk voor hem) even nadenken. Toen gebeurde er iets merkwaardigs. Mijn laatste slok bier bezorgde mij een knalharde oprisping en nogal verontwaardigde blikken van de Fransen. Bas daarentegen beschouwde het als een teken uit de bridgehemel en legde prompt ♠B op tafel. Madame vreesde nu het verlies van twee schoppen en probeerde met vier keer klaveren haar ruitenverliezer weg te werken. Bas troefde de derde klaveren en speelde ruiten na voor één down.

Na een woedeuitval van Monsieur was de stemming bij het echtpaar op het kookpunt, hetgeen tot uitdrukking kwam bij het biedverloop op het volgende spel.

16. W/OW

	♠ HB93 ♥ 5 ♦ 542 ♣ VB1032	
♠ 8652 ♥ HV10432 ♦ B87 ♣ -	N W O Z	♠ - ♥ A987 ♦ A963 ♣ A9875
	Bas ♠ AV1074 ♥ B6 ♦ HV10 ♣ H64	

west	noord	oost	zuid
2♥	pas	4♥	4♠
pas	pas	5♥	pas
pas	5♠	6♥	dbl
pas	pas	pas	

Met troefstart was west kansloos geweest, maar die werd niet gevonden. Noord startte met ♣V. Madame gooide op ♣A een ruiten weg en troefde een klaveren. Schoppen getroefd en weer een klaveren getroefd. Schoppen getroefd en klaveren.

Ik kon mijn ogen niet geloven toen Bas voortroefde met ♥6, overgetroefd met ♥10. Schoppen getroefd en weer klaveren. Bas troefde voor met ♥B en Madame troefde over met ♥V.
De laatste schoppen werd getroefd met ♥A waarna overbleef:

	♠ - ♥ 5 ♦ 542 ♣ -	
♠ - ♥ H4 ♦ B8 ♣ -	N W O Z	♠ - ♥ - ♦ A963 ♣ -
	Bas ♠ A ♥ - ♦ HV10 ♣ -	

♦A en ruiten na voor ♦V van Bas die ♠A voorspeelde waardoor ♥5 van zijn partner promoveerde. Merkwaardig genoeg hield Monsieur zich stil. Hij mopperde iets van dat 5♠ enorm down zou zijn gegaan, maar hij kon niet weten dat zijn vrouw zo veel schoppen had, hoogst ongebruikelijk bij een zwakke twee in harten. Later thuis zal hij zeker hebben gemerkt dat Madame het spel had verknald. Ze moet ♥B niet overtroeven maar daarop een ruiten wegwerpen. Dan zou de verdediging kansloos zijn geweest.

Na afloop bleek door dit laatste spel de wedstrijd ondanks een desastreus begin toch nog door het team van Bas te zijn gewonnen. Bas noemde mij zijn mascotte en bedankte me uitvoerig voor de morele steun. Hij sleurde me naar de bar en ordonneerde de barkeeper: “Donnez-lui une blonde.” Hoewel er aan de bar enkele “fausses blondes” op hun prooi zaten te wachten begreep iedereen dat het om een pilsje ging. Zuinig als Bas was leek dat erg royaal van hem, maar hij was alleen maar als de dood dat ik iets duurders zou bestellen.

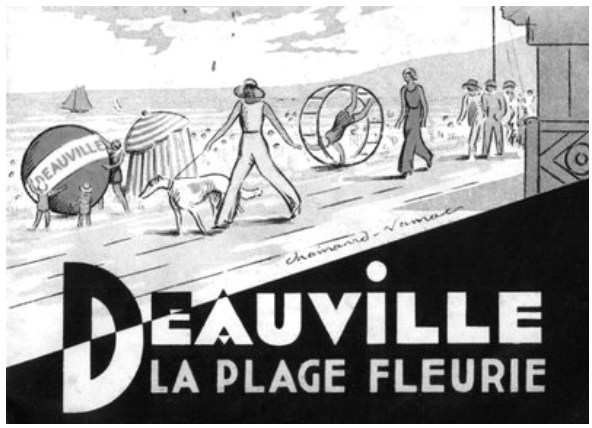

Koning Pinguïn

Door Dennis Stuurman

Als kersvers clubkampioen werd mij meteen gevraagd om een artikel te schrijven in het Star Magazine, met daarin de hoogtepunten van afgelopen jaar. Welnu, dat leek mij ook een leuk idee. Voor degenen die het niet weten: mijn bijnaam in de jeugd is de Pinguïn. Dat was ook handig toen ik met de andere Dennis (Kruis) in een team speelde voor Star. Ik heb dus mijn archief uit de sneeuw gehaald en doorgespit om een aantal interessante spellen nog eens te vertellen. Lang leve de website vooral, want anders had ik echt niet meer geweten wat er gebeurd was. Koning Pinguïn vertelt.

De eerste drie competities (viertallen, Butler-I en Howell-I) speelde ik met Tim Verbeek, de op dat moment regerende 'koning' van Star. Een simpel basissysteem voldeed prima: Transfer-Walsh (je speelt tenslotte op Star), 2-way Checkback Stayman, Multi en Muiderberg en laag = aan en even. Meer hadden we niet nodig, en om eerlijk te zijn is ook T-Walsh niet echt nodig, hoewel het best een nuttige conventie is. Verder speelden we natuurlijk alles wat in juniorenland gebruikelijk is: take-out-dubbels zo hoog als je maar kunt (junioren mogen toch nooit een deelscore voor straf doubleren), dubbel-ik-wil-door, Michaels cue (waar de populariteit van Ghestem vandaan komt is me toch echt een raadsel), Transfer-Lebensohl, Splinters in allerlei situaties, Last Train, en natuurlijk ons grootste wapen: de onzinpreëmpt (wij pinguïns kunnen wel springen, maar niet vliegen). Ook een simpele versie van transfers-in-competition kon niet ontbreken. Oei, misschien toch niet zo simpel allemaal, hoewel ik met elke junior waarschijnlijk zonder afspraak ervan uit ga dat we dit allemaal spelen, op transfers-in-competition na.

Met Tim spelen was een groot feest en dat bleek ook uit de resultaten: we wonnen zowel de viertallen als de butler en de eerste Howell (paren). Hoe deden we dat dan? Laten we beginnen met de viertallencompetitie waarin Tim en ik speelden met Toine van Hoof en Peter van de Linde. Eerst maar eens wat slembieden:

♠AHV42 ♥V ♦9842 ♣H83
tegenover
♠BT853 ♥ABT96 ♦B ♣A2

Tim en ik boden:
1♠ - 4♦
4♥ - 4SA
5♠ - 6♠

Simpel en snel naar een goed slem. 4♦ was splinter en 4♥ Last Train: het laatste bod onder de troefkleur is dan geen controlebod, maar geeft alleen aan dat je interesse hebt in slem. Ondanks mijn minimum had ik na 4♦ toch een hele goede hand voor slem. Toen ik een veertje gaf, pakte Tim mijn hele vleugel met zijn maximale splinter (5e troef, slagenbron, 2 azen). De andere tafel en ook de meerderheid van de club wist dit slem niet te bereiken. 13 imps voor ons.

Ook deze 7SA misten we niet:

♠ V64 ♥ HV975 ♦ HB ♣ AV8
tegenover
♠ AH7 ♥ A6 ♦ AVT976 ♣ T7

1♥ - 2♦
2SA - 3♦
4♦ - 4♠
4SA - 5♦
5♥ - 5♠
7SA

Ik besloot 1♥ te openen in plaats van 1SA. Na 2♦ (MF) kon ik met 2SA overwaarde tonen, want met elk minimum zou ik 2♥ bieden. 3♦ toonde de 6-kaart en ook wel een hand die geschikt is voor slem, want met een minimale 6-kaart doe je vaak gewoon 3SA. Ik vond mijn hand nu mooi genoeg om over 3SA heen te gaan en daarna

was groot slem bieden een formaliteit. 5♥ vroeg om ♦V en 5♠ toonde deze, met ♠H of met de beide andere heren. Ik kon nu 13 slagen tellen: 3♠ - 3♥ - 6♦ - 1♣. Zelfs voor een pinguïnbrein niet te moeilijk. Slechts eenderde van de paren bereikte groot slem. De andere tafel bood nog wel 7♦, maar toch weer 2 impjes voor ons.

	♠74 ♥T9542 ♦HVBT9 ♣V	
♠H952 ♥HB763 ♦642 ♣4	N W + O Z	♠VBT63 ♥V8 ♦- ♣AHB832
	♠A8 ♥A ♦A8753 ♣T9765	

Ik speelde ook nog af en toe met mijn toenmalige jeugdmaat Frank Visser. Een van de leukste dingen die je kunt doen is natuurlijk redoubleren, vooral als je maat het mag afspelen. West was deler, OW kwetsbaar:

W	N	O	Z
Frank		Dennis	
pas	pas	1♣	1♦
1♠ *	2♣	4♠	pas
pas	5♦	5♠	dbl
pas	pas	redbl	a.p.

* minimaal 4-4 hoog

Noord besloot, als ik het me goed herinner, eerst een cue te doen, in plaats van direct te steunen. Na 4♠ besloot hij uit te nemen en ik koos voor 5♠. Het doublet van zuid is begrijpelijk, maar ik wilde meer en besloot tot redoublet. Dit was ijskoud.

Je zit in de derde hand, niet tegen wel, en je hebt: ♠7532 ♥T7 ♦HV862 ♣65. Wat open je? Ik deed zelf 2♣, zwak met ♦ of iets sterks:

	♠AT ♥VB6 ♦B43 ♣BT972	
♠HB98 ♥A932 ♦T95 ♣84	N W + O Z	♠7532 ♥T7 ♦HV862 ♣65
	♠V64 ♥H854 ♦A7 ♣AHV3	

W	N	O	Z
Tim		Dennis	
pas	pas	2♣*	dbl
2♦	3♣	pas	3SA
a.p.			

* sterk of zwak met ruiten

♦10 uit en een snelle 1 down. Samen met de 500 van de andere tafel (ze zaten zelfs in 4♦ X) weer goed voor 12 imp. De les is dat je moet openen in de 3e hand, anders gaan de tegenstanders vlot naar 3SA (1SA-3SA) en zal maat niet zomaar met ruiten uitkomen. Ook als je niet 2♣ als zwak met ruiten ter beschikking hebt, moet je iets doen. 1♦ lijkt me dan niet zo gek, want 3♦ is wel erg hoog. Ik vermoed dat de andere tafel dat deed, met -500 als gevolg. Nog altijd beter dan -600 in 3SA. Ondanks dit spel toch een nederlaag met 12-18.

Met nog één avond te gaan hadden we een aardige voorsprong, maar konden we nog niet vrolijk rondzwemmen. Gelukkig vonden Toine en Peter het ook tijd eens wat te scoren, dus met behulp van hun geredoubleerde 1SA gehaald wonnen we op de laatste avond met 23-7 en konden we ons een 15-15 in de laatste wedstrijd permitteren om de eerste competitie binnen te slepen.

Achter ons stonden Star 1, Star 2 en Star 3 keurig op een rijtje.

Frank en Dennis tegen Thailand - 2008

In de butlercompetitie zetten we de goede lijn voort met direct een avondje +57.

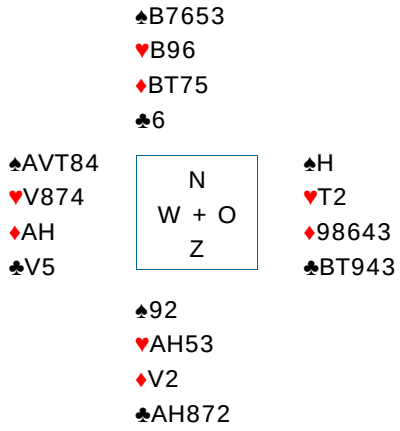

Dat we geen strafdoubletten op deelscores spelen, betekent nog niet dat je niet gedoubleerd kan worden tegen ons. Toine en Peter ondervonden dat je tegen ons in barre omstandigheden terecht kunt komen. West gever, NZ kwetsbaar.

W	N	O	Z
Dennis	Toine	Tim	Peter
1♠	pas	1SA	dbl
redbl	2♦	pas	pas
dbl	a.p.		

Peter had als zuid een lastig bod op Tims 1SA. 1SA is wat aan de lichte kant, maar het houdt de tegenstanders ook wel eens ergens uit. Zeker niet-tegen-wel dus een aanrader. Ik besloot met redoublet mijn overwaarde te tonen en na 2♦ ging ik het deelscoregevecht aan met een take-out-doublet. Tim paste bij gebrek aan echte alternatieven (-180 is tenslotte niet zo erg) en na ♠H uit, gevolgd door ruitenswitch noteerden we al gauw +1100 en 13 impen.

Ook verdedigen ging ons vaak wel goed af. Het belangrijkste bij verdedigen is volgens mij toch wel dat je blijft tellen: welke slagen maken wij, welke slagen maakt de leider, hoe zitten de kleurtjes verdeeld, welke punten kan en moet maat hebben om het down te krijgen?

Een instructief voorbeeldhandje:
♠A83 ♥B965 ♦H9 ♣T862
Er is niemand kwetsbaar, rechts past en je doet braaf mee. Links opent 4♥, partner doubleert. Je besluit te passen, ziet maat met ♠H uitkomen en in dummy verschijnt:

♠ B9764
♥ V2
♦ V83
♣ AB9

Ok, een mooie dummy voor de leider, maar kan het nog down?

Dit was eigenlijk vrij makkelijk. Partner zal vrij weinig hebben voor zijn doublet, maar zeker een renonce harten, en ook vaak vier schoppen. Er is dus maar 1 schoppenslag. In troef halen we geen slag, want de leider ziet op tijd het zitsel. In klaveren hebben we mogelijk 2 slagen, maar dan moet de leider er wel minimaal drie hebben en partner ♣HV en de leider moet het fout doen.

Veel praktischer is het om partner op ♦A te spelen, met een 4- of 5-kaart. Dit is niet heel gek, aangezien ♠ HVTx ♥ - ♦ BTxxx ♣ HVxx al niet genoeg is voor doublet. En als we partner op ♦A spelen, kunnen we een ruitenaftroever krijgen. Afsignaleren dus en hopen dat partner onder ♦A vandaan speelt? Nee! Ik nam over met ♠A en speelde zelf ♦H en ♦ na. Met de introever precies 1 down, voor 9 imps.

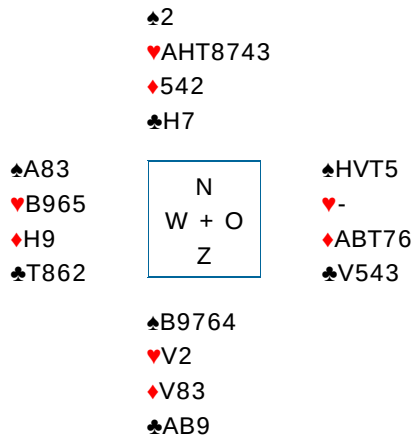

Ondanks hevige tegenstand van Richard en Marvin wisten we de butler toch nog winnend af te sluiten. De bonusregeling maakte het kleine verschil alleen maar iets groter. De Star 1 paren gelukkig een paar plekjes lager.

In de paren was het vooral een kwestie van alert zijn en niet vergeten je slagen te maken, zowel als leider als in de verdediging. En meepakken wat je krijgt.

Dit spel toont aan wat er in paren kan gebeuren:

	♠T42 ♥AH976 ♦AV9 ♣53	
♠3 ♥B85 ♦B542 ♣HB987	N W + O Z	♠AHVB865 ♥V43 ♦H ♣42
	♠97 ♥T2 ♦T8763 ♣AVT6	

Sigrid en Jamilla moesten nog oefenen met hun zwakke sans en moesten van Hans Kelder (vrouwencoach) maar eens oefenen met voor 500 gaan. Welnu, dat lukte tegen ons, zelfs ongedoubleerd.

Met NZ kwetsbaar opende Jamilla als noord in de derde hand met 1SA en kwam daarmee op glad ijs. Tim besloot dat ik voor 2♠ toch een slag mee moest brengen en dat hij dan ook 200 had tegen 1SA. Daarom paste hij maar eens en mocht toen uitkomen. Op de schoppentrein had ik de klaveren aangesignaleerd en toen Jamilla de ruitensnit probeerde, konden we ook nog een paar klaverslagen oprapen, voor 500 en een volle top. Overigens was 200 ook al de volle 100% geweest.

Dankzij de bonusregeling kwamen we toch nog boven Wubbo en Agnes uit, die gemiddeld eigenlijk 0,05% meer hadden gescoord en dus wonnen we ook de parencompetitie. Hoe komt het dan toch dat niet Tim, maar ik de onderscheiding dit jaar in ontvangst heb mogen nemen? Dat komt omdat ik Tim na drie competitiezeges ingewisseld heb om met Ernst Wackwitz een nieuw jeugdpaar te vormen. En om wat meer te oefenen besloten we ook samen op Star te gaan spelen.

Dat je ons niet op het geluid moet doubleren, omdat we een misverstand of onhandig biedverloop lijken te hebben, ondervond Marcel Winkel:

	♠HT42 ♥AB9764 ♦- ♣A76	
♠B987 ♥5 ♦HBT5 ♣B952	N W + O Z	♠AV653 ♥- ♦97642 ♣T43
	♠- ♥HVT832 ♦AV83 ♣HV8	

We boden de NZ handen als volgt:

Zuid	Noord
Ernst	Dennis
1♥	1♠
2♦	3♣*
3♥	4♣**
4♦	4♥
5♣	6♥ (dbl)
rdbl	

*4e kleur
**♥ troef, slempoging

Marcel keek naar zijn ♠AV, had gezien dat het bieden niet helemaal vanzelf was gegaan en doubleerde. Ernst was mij voor met redoubleren dit keer. Mijn enige probleem was geweest dat ik de harten niet snel genoeg had vastgesteld. Ik dacht me wel 1♠ te kunnen permitteren, maar na 2♦ moest ik eerst de vierde kleur bieden en daarna ontnam Ernst me met 3♥ mijn steunbod.

Na 4♦ had ik geen idee over het slempotentieel en zwaaide maar af. Ernst had een maximum en ik had tenslotte met 4♣ een poging gedaan, dus hij ging door. Dankzij de dubbel en het redoublet toch nog +1820, beter dan +1510 in 7♥, dus 9 imps voor ons.

Na een stroef begin in de tweede butler-competitie leek het er op dat Tim toch weer met de eer ging strijken, hoewel hij met Rolf Schreuder slechts zesde eindigde. Ernst en ik waren nog bezig met aan elkaar wennen en eindigden elfde. Gelukkig wel een Dennis bovenaan, want Dennis Kruis en Kees-Jan Willemsens wonnen deze competitie.

De laatste parencompetitie zou de beslissing moeten brengen. Uit de onderlinge confrontatie met Tim, intussen derde wiel geworden bij Toine van Hoof en Peter van de Linde, was dit een aardig spel:

	♠AB8 ♥BT74 ♦A965 ♣B7	
♠V653 ♥V2 ♦T8 ♣AVT82	N W + O Z	♠HT7 ♥A98 ♦HVB742 ♣9
	♠942 ♥H653 ♦3 ♣H6543	

W	N	O	Z
Toine	Dennis	Tim	Ernst
-	1♣*	1♦	dbl**
1SA	2♥	3♦	a.p.

* 2+ ** 4+♥

Ernst startte met ♥5, zodat ♥V alvast hield. Tim nam nu gelijk de hartenintroever in dummy mee en speelde ♦10, die ik maar eens zakte (een pinguïn duikt nu eenmaal graag). Nu deed Tim schoppen naar de heer en ging verder met troeftrekken. Ik ging er weer uit met een ruiten en Tim werkte toe naar een interessante eindfiguur, vanuit zijn positie. Hij had over:

♠ T7 ♥ - ♦ 7 ♣ 9 tegenover ♠ V6 ♥ - ♦ - ♣ AV.

Hij speelde nu ook zijn laatste ruiten en gooide daar ♠6 op weg, omdat hij ervan overtuigd was dat ik ♣H en ♠A had. Als ik inderdaad ♠ AB en ♣HB over had gehad, kon ik uit twee kwaden kiezen:

1. een schoppen afgooien, maar dan zou ik met ♠A worden ingegooid en klaveren naar AV moeten spelen
2. ♣H sec zetten, maar dan slaat Tim het aas.

Ik had natuurlijk op de vijfde ruiten al mijn ♣7 de deur uit gedaan, dus ik gooide nu mijn laatste harten weg. Tim schatte het precies zo in als ik hoopte, namelijk dat ik klaverheer vroegtijdig sec had gezet. Dus hij speelde klaveren naar het aas, om mijn secce… boer te laten vallen, waarna Ernst ♣H nog maakte.

Ernst en ik werden als nieuw partnership ook uitvoerig getest. Henk Willemsens testte onze afspraken over inviteren voor de manche. Hij wilde weten of ik nog met een cue verschil kon maken tussen een lichte of zware invite. Mijn antwoord was simpel: ‘als we niet-kwetsbaar zijn, zal een invite altijd wel iets voorstellen, je doet geen lichte invite. En als we kwetsbaar zijn, bied ik met een zware invite zelf al de manche’ (pinguïnlogica).

Terwijl Tim, Toine en Peter elke week van opstelling wisselden, namen Ernst en ik direct de leiding met 57% op de eerste avond. Uiteindelijk middelden wij uit naar 52.7% en met de bonus kwamen we daarmee op de tweede plek terecht, achter Chris ten Kate en Huub van der Wouden dit keer. Tim, Toine en Peter waren vooral bezig rond de 45% te scoren, hoewel de avondjes Tim-met-Peter nog voldoende boven de 50% waren om degradatie nipt te voorkomen.

Dankzij drie overwinningen, een elfde en een tweede plaats mag ik mij dit jaar dus de nieuwe ‘koning’ van Star noemen.
Koning Pinguïn dus.

Zilver met een gouden randje

Door Hans Kelder

Sinds 1 januari 2009 is er veel gebeurd binnen het vrouwenteam. Wietske van Zwol en Martine Verbeek stelden zich weer beschikbaar, Laura Dekkers (Starlid) debuteerde in het vrouwenteam tijdens het EK van 2010 en Alex van Reenen werd begin 2009 de nieuwe captain nadat Ed Franken opstapte. Al met al een flink Star-gehalte binnen de selectie en begeleiding. Alex en ik namen vanaf medio 2009 ook de nationale girls selectie onder onze hoede.

Het jaar 2009 was een succesvol jaar met een zilveren medaille op het Open EK en een bronzen bij het EK girls, waar Laura Dekkers ook acteerde. 2010 stond in het teken van het EK in Oostende en de Open WK in Philadelphia. Oostende werd zeer succesvol met een zilveren plak en wat mij betreft hebben we met het team de weg omhoog weer gevonden. Het debuut van Laura-Marion daar was zeer bemoedigend. Er is weer concurrentie binnen het team en dat moet de prestaties alleen maar goed doen.

Voor Philadelphia konden we geen beroep doen op Marion en Laura, want zij hadden al een afspraak bij een gesponsord team. Ons team bestond uit Bep Vriend-Carla Arnolds, Jet Pasman-Anneke Simons en Wietske van Zwol-Martine Verbeek.
Tijdens een open WK was er nooit een medaille gehaald en gezien het sterke veld zou het nu ook lastig gaan worden. Tijdens de teambespreking gaven we aan dat we ons eerst bij de bovenste acht moesten plaatsen en dat we absoluut niet verder mochten kijken.

Daarna de knock out fase en dat blijft altijd een apart fenomeen, maar eerst de focus op de kwalificatie.

Via een aantal spellen zal ik u door dit toernooi loodsen en kijken hoe u het er vanaf gaat brengen. Gewoon lekker vanuit de luie stoel, in plaats van onder de spanning die de vrouwen op een dergelijk toernooi altijd weer voelen. De spellen zijn zo gedraaid dat u constant op de zuidplaats zit.

1)
♠754
♥A2
♦AH8762
♣B2

♠AHT963
♥VT543
♦
♣96

Noord opende in de tweede hand 1♦ en zuid zei 1♠, waarna west volgde met 2♣. Noord gaf een support dubbel (3kaart ♠), oost 3♣, waarna zuid het bieden beëindigde met 4♠. West speelde achtereenvolgens ♣AH (oost gaf een driekaart aan) en vervolgde met ♦V.
Hoe zou u spelen?

2)
♠542
♥AT
♦T8
♣T87652

Met deze prachtige verzameling mag je starten na het volgende biedverloop:

W	O
1♣	1♥
2♥	2SA
4♥	4SA
5♣	6♥

1♣ is vanaf een dubbelton, 2SA vraagt en 4♥ gaf een maximum met een vierkaart aan.
Wat kom je uit?

3)

Dummy (west):
♠T8642
♥876
♦V65
♣VT

Je hebt als zuid:
♠VB97
♥4
♦T743
♣A932

Oost opent 1♥ (5+) en west zegt 2♥ met niemand kwetsbaar. Oost biedt 4♥. Je start ♠V en speelt schoppen na, die de leider troeft. De leider speelt twee hoge harten en vervolgens klaveren naar de vrouw en klaveren voor jouw aas, waarbij maat een even aantal klaveren heeft beloofd. Wat speel je na?

4)

♠85
♥A85
♦954
♣AHT64

♠V92
♥HT5
♦AHT2
♣V75

In de derde hand open je als zuid 1♦, noord 2♣ en oost dubbel. Je besluit 2SA te zeggen en noord zegt 3SA. West start ♠3 en oost neemt het aas en speelt ♠B terug. Welke kaart leg je?

ANTWOORDEN

1)

♠754
♥A2
♦AH8762
♣B2

♠V2
♥B87
♦V3
♣AH8543

N
W + O
Z

♠B8
♥H96
♦BT954
♣VT7

♠AHT963
♥VT543
♦
♣92

Toch wel een bijzondere voorpas van west en daar hield Carla geen rekening mee. Zij speelde west op ♣AHxxxx en ♦VBTx, dat lijkt niet zo gek. Waarom zou west anders geen harten naspelen met die ruitenoptocht in de dummy? Ze ging ervan uit dat west de ruitens dus heel goed stopte en sneed in slag vier over ♠VB bij oost, met op dit spel desastreuze gevolgen. Het afspel ziet er misschien wat vreemd uit, maar de combinatie van de voorpas en het tegenspel van west maakt de speelwijze een stuk minder gek. Iedereen in het veld haalde dit spel 'uiteraard', maar ik denk dat weinig bridgers de westkaart hadden verpast. Het spel kwam uit de derde ronde van de kwalificatie tegen het Australische team. Ondanks deze 12 weg werd de wedstrijd met 16-14 gewonnen. Carla en Bep wisten na het succesvolle viertallentoernooi ook nog beslag te leggen op de bronzen medaille bij het WK vrouwenparen.

2)

♠873
♥975
♦V76532
♣B

♠HV6
♥8432
♦H9
♣HV43

N
W + O
Z

♠ABT9
♥HVB6
♦AB4
♣A9

♠542
♥AT
♦T8
♣T87652

Bep moest uitkomen en koos voor een kleine klaveren, en aan slag met ♥A speelde ze weer klaveren, door Carla getroefd. Carla gooide in de tweede slag een hoge troef bij en dat spelen ze systematisch als 'maat ik wil graag een introever'. Dit was het vierde spel van de eerste zitting in de kwartfinale. Het leverde veel op, want aan de andere kant vonden ze deze start niet. In deze ronde moesten we tegen het als tweede geplaatste Amerikaanse team en misschien was dit wel de beste wedstrijd van ons team. We wonnen en plaatsten ons daarmee voor de halve finale.

3)

♠AH5
♥T953
♦HB92
♣65

♠T8642
♥876
♦V65
♣VT

N
W + O
Z

♠3
♥AHVB2
♦A8
♣HB874

♠VB97
♥4
♦T743
♣A932

De leider lijkt een 1525 te hebben en dan kan klaveren na nooit kosten. Uiteraard kan maat een vaste troefslag hebben, maar die wordt nu ingeruild voor een klaverslag van de leider, dus dat maakt niet uit. Als je schoppen of ruiten speelt, is het spel gehaald. Met schoppen na wordt je partner straks ingegooid en moet van ♦H af spelen, en met ruiten na heeft de leider 5♥, 1♦ en 4♣ slagen. Anneke speelde in de praktijk ruiten na, want die had Jet aangesignaleerd. Signaleren is en blijft een lastig onderdeel van bridge, maar het mag uitsluitend dienen als hulpmiddel. Dat je op dit spel weet dat maat iets in ruiten heeft, is nog steeds niet voldoende om het down te krijgen. Bep speelde aan de andere kant iets anders, maar ging kansloos down. Ze nam de tweede klaveren over met de heer, maar zuid pakte en speelde klaveren door. Het spel is afkomstig uit het eerste segment van de kwartfinale tegen het als tweede geplaatste Full Spectrum Auctions. In deze set namen we een 42-29 voorsprong en wonnen we uiteindelijk met 36 verschil.

4)

	♠85 ♥A85 ♦954 ♣AHT64	
♠H73 ♥972 ♦V873 ♣983	N W + O Z	♠ABT64 ♥VB63 ♦B6 ♣B2
	♠V92 ♥HT4 ♦AHT2 ♣V75	

Het spel levert uiteraard alleen maar problemen op als de schoppen 5-3 zitten en je nu de verkeerde gaat leggen. Oost kan een vijfkaart schoppen hebben, maar welke? Is het ♠AHBxx of ♠ABTxx? Het lijkt erop dat oost een 54 hoog heeft gezien het bieden. In dat geval moeten we even naar de westkaart kijken. Wat zou je zelf starten met een 33 hoog en betere harten? Ik denk harten, dus dat pleit heel erg voor het leggen van een kleine schoppen en dat was winnend op dit spel. Als oost echter een 55 hoog heeft is het minder duidelijk, want dan heeft west maar 2 harten en lijkt de schoppenstart opgelegd. Dan lijkt het echt op raden, dus per saldo zou ik altijd voor een kleine schoppen kiezen.

Helaas werd er verkeerd geraden, maar het spel sloeg uit, want aan de andere kant mocht oost starten en deed dat met ♠B. De wedstrijd werd met 21-9 gewonnen in de achtste ronde van de kwalificatie. De kwalificatie ging vrij soepel en we werden derde met 40 VP voorsprong op nummer 9. Jet-Anneke hadden in de butler maar liefst 1,51 gemiddeld per spel, Wietske-Martine 0,40 en Bep-Carla 0,03.

Marion en Laura hadden met 0,75 een zeer groot aandeel in de kwalificatie van team Hamton. In de halve finale speelden we tegen dat team en die wedstrijd had dus een heel hoog ‘oranje-gehalte’.

Uiteindelijk speelden we de finale tegen China, maar die wedstrijd wisten we helaas niet te winnen. Als je zover komt wil je uiteraard ook winnen, maar dat zat er eerlijk gezegd niet in. Natuurlijk waren er voldoende spellen aan te wijzen die beter konden, en zelfs moesten, maar foutloos spelen is gewoon niet realistisch.

Internationaal gezien is 2010 een geweldig jaar geweest met twee zilveren plakken. Wat mij betreft duidelijk met een gouden randje.

Hans Kelder, Alex van Reenen, Martine Verbeek, Anneke Simons, Bep Vriend, Carla Arnolds, Wietske van Zwol en Jet Pasman

Een grote teleurstelling

Door Tim Verbeek

Begin oktober was er de Rosenblum in Philadelphia. Dit is het open WK en wordt om de vier jaar gehouden. Al 12 jaar geleden deed ik mee aan dit toernooi. Dat zorgde ervoor dat ik bij de aspirantentraining kwam. Het begin van een lange en leuke interlandcarrière bij de jeugd. Nu 12 jaar later zal tijdens de Rosenblum het WK jeugd gehouden worden. Tijdens dit WK mochten alleen landenteams meedoen, die zich hadden geplaatst in hun zone. Vorig jaar waren we vierde bij het EK en daarmee hadden we ons geplaatst. Maar voor dat WK ging ik eerst met Bob spelen in de Rosenblum.

Vanaf de ronde van 16 zouden de twee toernooien elkaar overlappen. Dus zou ik sowieso eerder uitstappen. Maar ja, dat was helaas niet nodig. We speelden met Upmark-Collin uit Zweden en Ferguson-Hollman. Hollman was de sponsor en met Ferguson uit Canada hadden we een mooi internationaal gezelschap.

De eerste wedstrijd wisten we nog te winnen met 20, maar daarna duurde het tot de laatste ronde voordat we weer een mooie overwinning konden noteren. Bob en ik speelden redelijk, maar zeker niet goed. En dat gold ook voor de rest van het team. Helaas zaten we in een redelijk zware poule, waardoor we allemaal goed hadden moeten spelen om een kans te maken ons te plaatsen. Nu kwamen we meer dan 20 VP tekort.

Dit spel was een droevig voorbeeld:

W/N	♠1097 ♥VB9854 ♦72 ♣63	
♠V84 ♥A ♦B ♣AHB98542	N W O Z	♠AH32 ♥63 ♦AH9653 ♣7
	♠B65 ♥H1072 ♦V1084 ♣V10	

Wij zaten oost-west.

Bob	Noord	Tim	Zuid
1♣	1♥	2♣ (= ♦)	3♥
3SA	pas	4♥	pas
5♣	pas	5♥	pas
6♣	pas	6♦	a.p.

Het probleem ontstond na 3SA. Als oost ging ik er te veel vanuit dat maat wel een dubbelton ruiten zou hebben en stelde ik ruiten vast. Dat wilde ik niet doen met 4♦, omdat als maat dan Hx van harten had, het contract in de verkeerde hand zou komen. Met 4♥ kon het nog in de goede hand komen. Door het 3SA-bod wist ik toch wel dat maat ♥H of ♥A had. Nu deed Bob het mistige 5♣, hij dacht echt, ik dacht Last Train. 5♥ was nu azenvragen en 6♣ gaf er twee zonder troefvrouw aan.

Alle biedingen waren niet zo raar, maar zowel Bob als ik hadden dit beter kunnen doen. 3SA was al onhandig met 8 klaveren en na 4♥ had Bob misschien wel 6♣ moeten bieden om misverstanden te voorkomen. Aan de andere kant had ik als oost rekening moeten houden met een lange klaverenkaart en na 5♣ 5SA moeten bieden als een choice of slams. Dit spel sloeg nog uit in de wedstrijd, maar het was wel een mooi voorbeeld hoe het toernooi ging.

Vaak goed spel, maar dan zo'n flater ertussen. Al met al een droevig resultaat.

Hierna kwam het WK jeugd eraan. Dit toernooi was het laatste dat ik met Danny Molenaar zou spelen. Met Danny begon ik 13 jaar geleden op een zomerdrive op Leidschenhage. Sinds dat moment hebben we samengespeeld. Een half jaar geleden zijn we gestopt, maar we wilden het nog mooi afsluiten. Met tweemaal de halve finale van de MK viertallen als onze grootste successen. Eigenlijk nog wat magertjes en ik wilde ons partnership in stijl eindigen door een mooi resultaat neer te zetten op het WK. We speelden dit toernooi met Jacco Hop-Vincent de Pagter en het talentvolle paar Berend van den Bos-Joris van Lankveld.

De eerste dag begonnen we daar ook goed aan. Zie hier het tweede spel:

O/NZ	♠H2 ♥A52 ♦AV10 ♣V10632	
♠V94 ♥V963 ♦B62 ♣A54	N W O Z	♠B1087 ♥H1084 ♦98743 ♣-
	♠A653 ♥B7 ♦H5 ♣HB987	

Tim noord	Danny zuid
–	1♣
1SA MF vraagt	2♣ 12-14
2♦ vraagt	3♣ 5♣ 4♠
3♦ vraagt	3♥ 22
3♠ azenvragen	3SA 1 aas
4♣ vraagt	4♥ ♣H, niet ♠H
4SA vraagt	5♦ ♦H niet ♥H
6♣ eindbod	

Nadat ik de verdeling wist nam ik een gokje met azenvragen. Er was een behoorlijke kans dat 6 niet goed was. Als schoppenaas klaverenaas is, dan is het op snit. Desalniettemin leek het een verantwoorde gok en door het vragen naar de specifieke heren wist ik dat op de derde ruiten een harten weg kon, dus dat 6 op z'n slechtst op snit was. Nu was het dicht.

Zo ging de eerste dag zeer voorspoedig en scoorden we 100,5 uit 5 (half vipje tijdstraf) en leek er geen wolkje aan de lucht om de kwartfinale te bereiken. We moesten bij de eerste 8 komen van de 17. Zeker na zo'n begin niet de moeilijkste opgave.

'Helaas... de tweede dag ging het al gelijk mis...'

Helaas ging het de tweede dag al gelijk mis. We scoorden 3 tegen Japan en vervolgens een 12-12 gelijkspel tegen Italië (aan beide tafels in dezelfde windrichting). Het leek alsof alle paren na die wedstrijd verkrampt gingen spelen. Plotseling leek de wind uit de verkeerde richting te komen. Het niveau zakte ook. Hoewel we de dag eindigden met 14 tegen Rusland, 18 tegen Bye en 20 tegen Australië, waren we niet gelukkig. We hoopten toch wel gemiddeld te halen en dat was niet gelukt. Toch stonden we 20 VP voor op de streep, maar vanaf nu ging het programma een stuk sterker worden. We kregen op de derde dag sterke landen als Israël, USA 1 en China.

De eerste wedstrijd werden Danny en ik op de pijnbank gelegd tegen Israël, we lieten twee deelscores halen, een keer niet agressief genoeg in de bieding en een gedubbelde deelscore tegen. Gelukkig waren Vincent en Jacco op dreef in het slembieden en scoorden we daar punten mee terug. 12 punten was niet gek. Zeker niet toen we de volgende wedstrijd 20 haalden tegen China. Met 19 punten voor op de streep en vijf wedstrijden te gaan kon het eigenlijk niet meer misgaan, maar dat deed het toch. Vanaf dat moment scoorden we 10, 11 en 15 tegen

respectievelijk USA 2, USA 1 en Zweden. Tegen Zweden een illustratief spel waar het misging.

O/NZ	♠AHV1075 ♥H10 ♦- ♣A10864	
♠B98643 ♥95 ♦10763 ♣7	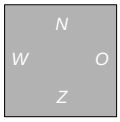	♠2 ♥AV2 ♦VB54 ♣HVB95
	♠- ♥B87643 ♦AH982 ♣32	

Danny	Noord	Tim	Zuid
–	–	–	pas
pas	2♣	3♣	3♥
pas	3♠	pas	4♦
pas	4♥	a.p.	

De Zweden waren goed naar 4♥ toegegaan en Danny kwam uit met zijn singleton. De leider pakte en speelde tweemaal een hoge schoppen. Ik wilde zo snel mogelijk de introevers van tafel hebben en troefde in met de vrouw, nam het aas mee en speelde troef. Nu had de leider simpel 10 slagen. Introeven of niet introeven lijkt een verwisseling van slagen. Nu maakte de leider ♠V, anders maakt hij een introever. Maar het zit hem in de harten 9 van maat (had ook hartenboer mogen zijn). Als ik de eerste laag aftroef, volgt ruiten getroefd en schoppen getroefd met de vrouw. Nu speel je hartenaas en krijg je een uppercut met klaveren...
Tsja, dat is dus niet zo handig van mij. Troeven met hartenvrouw kan goed zijn als de leider ruitenheer niet heeft. En alle tussenkaarten in harten, want dan kan hij ervoor kiezen om ruiten getroefd te spelen, klaveren getroefd, ruiten getroefd en schoppen vrouw. Maar ja, dan moet hij maar gokken dat ik als oost ♥AV heb. Dus introeven met een kleintje is beter.

Nog steeds stonden we met twee wedstrijden te gaan 10 voor op de streep. We moesten nog tegen Duitsland dat op de streep stond en Noorwegen dat al uitgeschakeld was. Dat lijkt een te doen programma. Danny en ik zitten de eerste wedstrijd uit en bieden een scherpe 7, waar de belangrijke heer niet gevonden wordt. De rest slaat zo ongeveer uit en we scoren 10 VP. Oftewel een gelijk spelletje in de laatste wedstrijd is genoeg.

Maar we beginnen dramatisch:

Z/Niemand	♠A108 ♥A876532 ♦V5 ♣2	
♠B4 ♥H9 ♦B76432 ♣V103	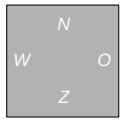	♠HV765 ♥B ♦- ♣AHB9864
	♠932 ♥V104 ♦AH1098 ♣75	

Danny	Noord	Tim	Zuid
–	–	–	pas
pas	3♥	4♣	4♦
dbl	pas	pas	4♥
dbl	a.p.		

4♣ was wereldconventie en beloofde ook schoppen. 4♦ leek voor de start/eventueel uitnemen tegen een zwart contract van ons. Danny doubleerde de eerste keer om wat punten te tonen, waarschijnlijk zonder fit. Dit kon ik makkelijk afpassen, omdat ze toch wel 4♥ zouden bieden. Op 4♥ zei Danny weer dubbel. Nu dacht ik als oost dat maat me wilde vertellen dat de tegenstanders fout zaten met iets als ♠xx, ♥Axx, ♦HV10xxx, ♣xx. 5♣ is dan een dubieus contract, terwijl dit zeker down gaat. Maar ja zelfs met deze hand heeft 5♣ kansen. Oftewel Danny had een keer kunnen passen, maar ik had ook nog 5♣ kunnen bieden. Verder speelden we een redelijk solide wedstrijd en nam ik in 6♥ een safetyplay die een slag koste.

Helaas was dat een imp en die imp een VP en die VP de plaatsing.
We kwamen op het eind een halve VP te kort.

Dit is wel de grootste teleurstelling van het afgelopen jaar. Zelfs de MK was ondergeschikt aan dit toernooi en als je dan niet eens de kwartfinale haalt... Dat is echt verschrikkelijk. Ook de manier waarop het misging is te droevig voor woorden. Op geen enkel moment hebben we op niet plaatsen gestaan. Met nog vijf wedstrijden te gaan en 19 voor mag ieder zichzelf respecterend team het niet meer laten gaan. Maar ja, het zij zo.

De aspiranten daarentegen hebben het boven verwachting goed gedaan. Ze plaatsten zich net voor de kwartfinale na de hele tijd rond de plaatsingsplekken te hebben gestaan. In de kwartfinale versloegen ze de Zweden nadat ze bij rust 20 achter stonden. Tegen de Engelsen in de halve finale was het erg spannend. Ze leken op een makkelijke overwinning af te gaan, maar in het laatste setje ging het helaas mis. De strijd om het brons deden ze het erg goed tegen het favoriete Israël. Van harte geliciteerd Ernst Wackwitz (Starlid)-Vincent Nab, Rens Philipsen-Rik van Leeuwen en natuurlijk Lotte Leufkens met mijn broertje Thijs Verbeek! Een erg mooie prestatie.

Voor mij was het toernooi hiermee nog niet afgelopen. Nadat ik zelf gevraagd was, vroeg ik Ida uit Zweden om met mij de mixed te spelen. Ida was net door de Nederlandse aspiranten uitgeschakeld, toch vond ze het niet erg om met een Nederlander te spelen. Ons nevenpaar bestond uit een Frans sprekende Canadees en een Amerikaanse. Eigenlijk wilde ik dit toernooi alleen voor de lol spelen. Maar juist op dat soort momenten gaat het heel goed. Met nog twee wedstrijden te gaan stonden we op de vijfde plek.

Helaas kregen we de laatste twee wedstrijden niet zoveel punten als in de rest van het toernooi en eindigden we zevende. Nog steeds een erg mooie prestatie, omdat Ida pas 15 is. Van haar gaan we de komende jaren nog meer horen.

Hier een leuk spel uit de mixed:

O/NZ (spel gedraaid)	♠VB63 ♥B765 ♦74 ♣A73	
♠10874 ♥AV92 ♦A5 ♣HB102	N W O Z	♠H5 ♥108 ♦V1098632 ♣95
	♠A92 ♥AH43 ♦HB ♣V864	

West	Ida	Oost	Tim
–	–	3♦	3SA
dbl	a.p.		

3SA is geen goed bod, ik denk dat doublet een betere actie is. Maar goed, als je niet kan bieden moet je maar kunnen afspelen. West trapte af met ♠7, 3e / 5e. Dat betekent dus 1087 of H87, in beide gevallen kan het geen kwaad om een kleintje te leggen. Zie wat er gebeurt, deze gaat via de heer voor het aas, nu ♠9 via de 10 en de boer, harten voor het aas en weer een schoppensnit, laatste schoppen meegenomen en harten voor de heer en harten na. Genomen door west en klaveren heer na. Oost gooide bijna al haar ruiten weg, zodat ik gratis een ruitje naar de boer kon proberen voor een overslag! Altijd lekker +950.

Maar ja het was niet het toernooi waar het om ging. Dus al met al met een behoorlijke kater teruggekeerd naar Nederland. En er was genoeg gebeurd om over na te denken waar het de volgende keer beter kan gaan.

Training tweede divisieteams

Door Felix Ophorst

Een prima initiatief van de selectiecommissie: topspelers Tim Verbeek en Hans Kelder verzorgden een tweetal trainingen voor de teams die in de tweede divisie uitkomen.

Tim trapte af op zijn gebruikelijke relaxte maar zeer terzake kundige manier. Hij stond stil bij het belang van systeemkennis. Iedereen maakt bij het af- of tegenspelen fouten. Bridge is te moeilijk om dat te vermijden. Maar hij benadrukte dat puntenverlies door biedmisverstanden onnodig en doodzonde is. Hij pleitte ervoor om in je systeemboek altijd te werken met algemene regels en zo min mogelijk met oeverloos uitgewerkte biedverlopen. Als je ieder biedverloop en ieder mogelijk vervolg probeert op te schrijven, zie je door de bomen het bos niet meer. Voorbeeld van zo'n algemene regel: 2SA in competitie vrijwillig geboden is altijd voor de ontbrekende kleuren (vaak de minors) maar 2SA na een doublet van partner gedwongen geboden is altijd reëel. Of: redoublet op een deelscore is altijd sos.

Wel is het nuttig om bij de diverse afspraken wat voorbeeldhanden op te schrijven. Waarmee open je een multi of zwakke twee wel of niet, bij gelijke, gunstige of juist ongunstige kwetsbaarheid? Wat stelt een preëmpt voor bij de diverse kwetsbaarheden op de 1e, 2e of 3e hand? Enzovoort. In geen enkel systeemboek zou een toelichting op de biedstijl mogen ontbreken. Bij veel paren biedt de een wat agressiever dan de ander. Het is goed om al dit soort zaken op papier te zetten.

Vervolgens legde hij het nieuwe speeltje van de jeugd uit: two way Check Back Stayman. Het komt er op neer dat na 1m-1M-1SA de bieder van de major via 2♣ niet mancheforcing en via 2♦ wel manchefocing verder kan informeren naar de hand van de openaar. Zie voor de uitwerking het Star Magazine van voorjaar 2009. Of anders wil Tim je vast wel zijn powerpoint presentatie hierover sturen.

De avond werd besloten met een vragenronde, waar druk gebruik van werd gemaakt. Plezierig was dat daarbij niemand zich 'schaamde' om voor eigen tekortkomingen of twijfels uit te komen. Is er niet een oud Chinees spreekwoord dat luidt: 'Wie een vraag stelt kan dom lijken, maar wie geen vragen stelt, zal eeuwig dom blijven'?

Ten slotte deelde hij een systeemtest uit met een kleine 60 biedverlopen en steeds de vraag: 'Wat je nu zou bieden?' of 'Wat betekent het laatste bod?'. Manche- of rondeforcing of nonforcing, kwanti of niet, sterk of zwak, doublet voor straf of take out, enz. Vanzelfsprekend waren het 'gemene' biedverlopen, uitnodigend tot verschil in interpretatie.

De partners moesten de test onafhankelijk van elkaar beantwoorden en insturen. Dezelfde test was ook aan het nationale vrouwenteam voorgelegd en ook daar bleken nog veel misverstanden en verschillende interpretaties te bestaan.

De tweede avond was even waardevol. Hans heeft veel humor en nog belangrijker: hij stelde zich uiterst respectvol op. 'Als je zo hoog speelt als jullie…'. Hij ging in op de manier waarop partners met elkaar om zouden moeten gaan. Berucht in dit opzicht is 'echtparenbridge'. Hij vertelde dat hij en zijn partner (Marcel) hebben afgesproken aan tafel nooit op elkaars bieden of spelen te reageren, verbaal of nonverbaal. Alleen als er een duidelijke systematische fout wordt gemaakt, mag je daar direct op reageren,

omdat die situatie zich een spel later immers weer kan voordoen. Geestig was zijn anekdote hierover. Toen hij lang geleden met een duidelijk zwakkere partner speelde, kreeg hij na een paar avonden het verwijt dat hij alsmaar commentaar gaf. Hij nam zich voor om de volgende keer aan tafel niets meer te zeggen over het bieden en spelen en daar hield hij zich keurig aan. Na afloop van de avond kreeg hij echter weer op zijn kop. Wat bleek: hij zat bij vrijwel ieder spel afkeurende gezichten te trekken, of vertwijfeld zijn schouders op te halen. Wij noemen dat thuis: een Kermit-kop trekken.

'Wij noemen dat thuis: een Kermit-kop trekken'

Daarna werden acht spellen gespeeld. Geen geconstrueerde spellen, maar wel spellen uit de praktijk met een bepaalde pointe in het afspel of de verdediging. Bij de bespreking maakte Hans duidelijk dat je veel meer aanwijzingen en rendement uit de volgorde van bijspelen van kaarten kunt halen.

Bijvoorbeeld: partner komt in de verdediging uit met de koning en vervolgt met het aas (of andersom). Op de eerste kaart geef je de distributie aan (daar vraagt partner om) en zo mogelijk is de tweede kaart switchpreferentie. Of een leider neemt AHV van een kleur op. Je hebt 268, je distributie is duidelijk niet van belang voor je partner. Gooi je nu bête 268 bij of probeer je door een andere volgorde aan je partner duidelijk te maken welke kleur hij moet doorspelen als hij aan slag komt?

In het algemeen geldt dat veel bridgers te weinig op de 'kleine kaartjes' letten, zowel van hun partner als die van de buren.

Inmiddels was de systeemtest door alle paren ingestuurd en door Hans en Tim nagekeken. Antwoorden werden goed gerekend als beide partners hetzelfde antwoord hadden gegeven of in ieder geval dezelfde visie hadden.
Het 'winnende partnership' scoorde 35 goede antwoorden, ongeveer 65%. Dat lijkt misschien weinig, maar nogmaals, het waren gemene vragen. En er waren natuurlijk uitsluitend winnaars, want het gaf veel stof tot uitdiepen en bespreken van het systeem.

Ook aan Hans werden veel vragen gesteld, vaak naar aanleiding van de zojuist gespeelde spellen of de biedverlopen uit de systeemtest. De avond eindigde met het aanbod om je systeemboek in te sturen. Tim zou het dan doorlezen en eventuele inconsequenties aangeven of mogelijke verbeteringen suggereren. Velen hebben dankbaar van dat aanbod gebruikt gemaakt. En mijn ervaring was dat ook Tim daarbij met veel respect te werk ging en zijn opmerkingen uiteraard altijd hout sneden.

Het enige minpuntje dat ik kan verzinnen is dat er een derde avond zou volgen. Uit de groep kwam de suggestie om dan in te gaan op slambieden en hoe te handelen als de tegenpartij op hoog niveau intervenieert of preëmpt. Dit zou nog voor de zomer worden georganiseerd, maar kon door tijdgebrek niet doorgaan. De avond zou vervolgens in september plaatsvinden, maar helaas hebben we er nooit meer wat over gehoord…

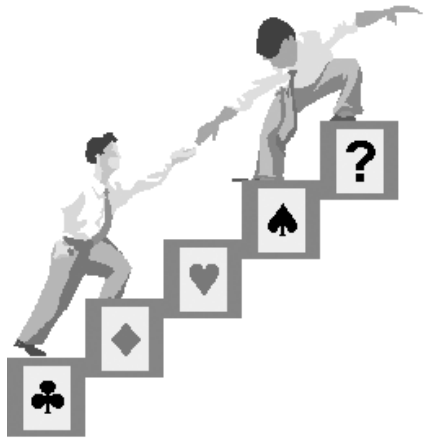

Fatsoen

Door Tim Verbeek

Dit is een onderwerp dat je beter door een CDA'er kan laten behandelen dan door mij. Desalniettemin zal ik een poging doen om aan te geven wat voor mij fatsoen is aan de bridgetafel.

Op de onderwerpen van de vorige keer, zoals de arbiter roepen en dergelijke, zal ik niet nogmaals ingaan. Het gaat mij hier om artikel 74 in het spelregelboekje. Daar staat: 'Een speler behoort zich altijd hoffelijk te gedragen'. Maar ja, wat is 'hoffelijk'? Voor de een is hoffelijk aangesproken te worden met u, terwijl ik bijvoorbeeld me ongemakkelijk zou voelen als ik met u aangesproken wordt (zo oud ben ik nou toch ook weer niet). Hiervan zijn legio voorbeelden. Maar eerst iets over de manier van aan tafel zitten.

Waar bridge als sport tekort in schiet, is het voldoende serieus nemen van wat men doet. Ooit sprak ik Rachel van Cutsen. Zij is één van Nederlands beste badmintonspeelsters. Waar wij als (top)bridgers geen enkele moeite hebben om eens alcohol te nuttigen, dronk zij alleen een glaasje champagne op oud & nieuw. Topbridgers daarentegen drinken allemaal alcohol en we drinken ook allemaal wel eens te veel. Tijdens een toernooi overkomt ons dat niet, maar op de laatste avond wil het er wel eens wild aan toegaan.

Wat ik niet wil verkondigen is dat bridgers niet zouden mogen drinken, maar voor of tijdens een bridgetoernooi vind ik het absoluut uit den boze. Niet alleen is het slechter voor je eigen prestaties (en ik geloof er niets van dat het goed werkt), maar ook ten opzichte van de tegenstanders is het onhoffelijk. Zij spelen een wedstrijd zeer serieus en dan is het niet netjes als jij het allemaal een stuk minder serieus neemt. Zeker als jij de concurrenten sponsort door jouw acties.

Hetzelfde geldt natuurlijk ook voor de voorbereiding. Ik ken genoeg bridgers die een avond voor een belangrijke wedstrijd gaan feesten en dan ook te veel drinken. Met een kater aan een bridgewedstrijd beginnen lijkt mij ook niet een van de beste voorbereidingen.

Natuurlijk hangt het wel van de setting af. Een clubavond is wat anders dan een toernooi, maar ook tussen toernooien zijn er grote verschillen. Tijdens de meeste viertallentoernooien zie ik de glazen bier al staan tijdens de laatste rondes. En ik denk ook dat ik Hans Kreuning bijzonder ongelukkig zal maken door dat als slecht te zien. Het is echter een ander verhaal als we het hebben over zeer serieuze toernooien, zoals het topcircuit, waar toch menig Star paar aan meedoet. Het getuigt dan van weinig respect om op een moment dat je er slecht voorstaat het op een drinken te zetten. Natuurlijk baal je er van dat het niet lekker loopt. Dat je daardoor minder gemotiveerd aan tafel zit, is dan ook logisch, maar om je niveau nog verder te laten zakken door je hoofd te laten zweven door de alcohol, dat gaat te ver.

Het hierboven beschrevene is maar een klein onderdeel van hoffelijkheid. Zo kreeg ik laatst twee dilemma's waar hoffelijkheid erg belangrijk is. Het eerste voorval gaat over de Star clubavond. Daar was een persoon die het tegen zijn maat had over de rare biedingen van de tegenpartij. Dat is voor de tegenpartij nooit leuk om te horen. Hoe absurd het bieden ook is geweest, het is volslagen ongepast om daar aan tafel in denigrerende zin over te praten.

Nu is het soms wat lastig. Zo had ik laatst op Star de volgende kaart: ♠Axxx ♥Bxxx ♦AVx ♣VB. Links opent een klaver, rechts doet een transfer naar SA, ik doubleer, links 1SA en rechts 3SA. Maat komt uit met schoppen en in dummy verschijnen er 13 punten. Met een logische 12 bij de leider en 14 bij mij hield ik 1 punt over voor maat. Dus in alle onschuld duik ik de eerste slag, waarna de leider er simpel 9 meeneemt. Blijkt de leider op 10 punten te hebben geopend en heeft maat ruiten heer, waardoor ik het contract makkelijk had kunnen downspelen.

Op zo'n moment gaat het ook door mijn hoofd: 'Waarom opent die vent niet normaal, nu kan ik het niet meer goed doen'. Dat soort gedachtes

zijn normaal en mag je rustig uiten tegen je maat als je van tafel wegloopt. Aan tafel zeg je niets anders dan, sorry maat, ik hield er geen rekening mee dat er op een 10 punten was geopend. En zelfs dat zonder een hoop sarcasme of een denigrerende toon.

Aan tafel ben je simpelweg beleefd ten opzichte van de tegenpartij. Dat geldt ook voor het commentaar. Het komt wel eens voor dat ik als leider down ga (niet vaak geef ik toe :) en soms had ik het ook wel kunnen halen. Je hebt dan wel eens van die tegenstanders die in al hun onschuld vragen: 'waarom nam je die snit niet'? Dat is op zo'n moment niet erg prettig als leider en ook niet het moment waarop ik me wil verdedigen. Na afloop van de tafel of zitting, als het balen een stuk minder is, is het niet zo erg, maar aan tafel...

Hoffelijkheid zit hem ook in netjes spelen, zoals ik in een eerder artikel aangaf. Ofwel niet je kaart al klaar hebben (dat staat ook in de spelregels), niet expres nadenken over een singleton, maar alles simpel in hetzelfde tempo bijspelen. Ook niet expres snel van kleur switchen om een verzaking uit te lokken. Net zoals expres uit de verkeerde hand voorspelen. Ik geef toe, het zijn een aantal open deuren die ik hier intrap, maar helaas zijn er genoeg mensen die van deze trucs gebruik maken. En ik kan u vertellen dat ik daar zeer slecht tegen kan.

Neem het volgende voorbeeld: mijn tegenstander Peter van der Voorden had een doubleton harten, de 8 en de 6. Zijn maat heeft die kleur gevolgd en komt uit met het aas. In dummy verschijnt HV93. Als leider nam ik mijn tijd (eerste slag mag/moet je nadenken) en speelde de 3. Peter speelde a tempo de 8. Ik ken een hele hoop spelers die even plukken en dan pas de 8 bijspelen om toch even duidelijk te maken dat het geen singleton is.

Een ander voorbeeld dat nog wel eens voorkomt is als de leider een opgelegde snit gaat nemen. Jij hebt Bxxx en in dummy ligt AHV10x. De leider begint met AH, steekt over naar zijn hand en speelt een kleintje op. Nu zie je sommige mensen als een bliksemschicht de boer bijspelen, in de hoop dat de leider daardoor de verkeerde kaart zal annonceren. Dit heeft niets met bridge te maken.

Als laatste onderdeel van hoffelijkheid wil ik nog even het punt aanroeren van de arbiter. Laatst kreeg ik voor de BCO rubriek 'Beste Chris (ten Kate) & Tim' een geval dat iemand vergat in te troeven en vroeg of hij terug mocht nemen om wel in te troeven. Nu was dit een zomercompetitie en allemaal niet zo serieus. Het ernstigste aan dit geval vond ik niet of dit nu mocht, maar überhaupt de vraag of het terug mag. Kijk, als het nu nog een verzaking was, dan kan ik het wel begrijpen, maar zoiets...

Nu was de persoon in kwestie dummy. Het lijkt mij iets voor de leider om dat te beslissen, maar ik voel dan wel gewetensnood. Je voelt je streberig als je doorzet en zegt: 'gespeeld is gespeeld'. Aan de andere kant: bridge is een spel van fouten en die kan je op vele manieren maken. Waarschijnlijk zou ik het niet hebben toegestaan als leider, maar ja, ik word liever niet voor het dilemma gesteld.

Al met al kent hoffelijkheid aan de bridgetafel vele facetten, waarvan er hier een aantal belicht zijn. Uiteindelijk is het allemaal niet zo vreemd, hoewel voetballers er nog veel van zouden kunnen leren. Een schwalbe lijkt er daar bij te horen en is bij ons bridgers uit den boze. Bridge blijft een spel waar ethiek veel belangrijker is dan bij veel andere sporten.